

עמ"ת 1922/12/16 - אחמד וחידי נגד משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 16-12-1922 וחידי(עצי) נ' משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה
תיק חיצוני: 384512/2016

בפני	כבוד השופט ארץ יקואל
עוור	אחמד וחידי (עצי)
נגד	משטרת ישראל תביעות- שלוחת רملה
משיבה	

החלטה

לפני עורך על החלטת בית משפט השלום הראשון לציון מיום 27.11.16 (כב' השו' א' כהן), בתיק מ"ת 16-09-58420, בגדירה נקבע כי קיימת תשתיית ראייתית לאירוע הנסיבות המוחסת לעורר ונינתנה הוראה למעצרו עד לתום ההליכים, לאחר התרשםות כי חלופה לא תסכן בעניינו.

1. כנגד העורר ואחרים הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות של יצוא, יבוא, מסחר והספקת סמים מסוכנים, לפי סעיפים 13 ו-19א' לפקודת הסמים המטוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973.

על פי הנטען בחלק הכללי לכתב האישום, עורך ליום 2.9.16, רכש העורר מבודאים שזהותם אינה ידועה (להלן: "הבודאים") סמ מסוכן מסווג חשיש, במשקל לא ידוע, בתמורה לתשלומים בסכום של 800,000 ל"נ. מסיבה שאינה ידועה, לא שילם העורר לבודאים את הסכום האמור ונכנס למועד הגשת האישום, עמד חובו של העורר לבודאים על סכום של כ- 1.26 מיליון ל"נ (להלן: "ה חוב"). לימים, לאחר שהעורר כשל בהשגת החוב, קשור קשר עם אחרים (להלן: "האחרים"), שמטרתו ליצור מצג שווה כי נחטף, וזאת על מנת לגייס את החוב ולהשיבו.

בהתאם לקשר, ביום 2.9.16, בשעה 22:42 לערך, הגיעו האחרים ברכב לחניית ביתו של העורר שבולד, הכניסו בו כוח לרכב שפרטיו אינם ידועים ועזבו את המקום. כל זאת, במטרה ליצור את מצג השווה הנזכר.

על פי עובדות האישום הראשון, המיחס לעורר ולעוררים 2 ו- 4, נתען כי ביום 5.9.16, בשעה 15:25 ובעוד העורר נחשב כחטוף, התקשר העורר לנאים 2 והפציר בו להסדיר את החוב. נאים 2 השיב כי על אף מאמציו להסדיר את החוב, לא הצליח לגבות כספים מהאחרים. בנסיבות אלה, ביקש העורר מנאים 2, למכור לנאים 4

ארבע "פלטות" של סמ מסוכן מסוג חשש, במשקל כ- 400 גרם ובתמורה לסכום שאינו ידוע.

בהמשך אותה שיחה, ביקש העורר מהנאשם 2, למכור גם לאדם אחר המכונה "טיראוי", כמות נוספת מן הסמם האמור, במשקל ובתמורה שאיןם ידועים למאשימה. משצין נאשם 2 כי טיראוי אינם מעוניין בסם, הפסיכר העורר בנאשם 2 לבצע את המכירה. בתגובה השיב נאשם 2 כי הוא בדרך אל טיראוי על מנת לנסות ולשכנעו לרכוש את הסם.

בשיחה נוספת מיום 5.9.16, בשעה 16:03, התקשר העורר לנאשם 2, וביקש ממנו למכור סמ מסוכן מסוג חשש, במשקל לא ידוע ובתמורה לסכום לא ידוע, לאדם בשם סעוד אל קדאסה. בהתאם לשיחה הראשונה דלעיל, ביום 6.9.16, בשעה 14:40, התקשר נאשם 4 לנאשם 2 ותייחס אליו מפגש, במטרה לרכוש ממנו את הסם. בשעה 19:34 התקשר נאשם 4 לנאשם 2 על מנת לברר עמו האם יצליח לפגשו עוד באותו יום ולמכור לו את הסם. נאשם 2 השיב לכך בשלילה והשניים קבעו להיפגש ביום המחרת.

4. ביום 27.11.16, קבע בית המשפט كما כי קיימת תשתיית ראייתית שיש בעוצמתה כדי להביא להרשות העורר בעבירות המียวחות לו. כן נדרש בית המשפט כמו לבוחינת האפשרות להשיג את מטרת המעצר בתנאים שפגיעתם בחירות העורר פחותה. בית המשפט כמו בבחן את תסקירי שירות המבחן בעניינו של העורר, אשר המליצו על שחררו לחופפת מעצר וכן על מעצרו בפיקוח אלקטרוני. בית המשפט כמו בחר שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן, נוכח התרשםותו מכלול הנسبות, לרבות עברו הפלילי של העורר כשמכלול זה, הסייע כי לעורר מעורבות עמוקה בעולם הסמים. מעורבות זו, מוצאת את ביטוייה, לכואורה, בהונעת אנשים שונים או בניסיון להניעם, גם באמצעות מכשיר הטלפון, לבצע עסקאות סמיים שונות וב██מי כסף לא מבוטלים.

בית המשפט כמו הוסיף וציין את עברו הפלילי של העורר הכלול הרשעה משנה 2013 בעבירות אלימות. צוין, כי אמנם אין מדובר בעבירות סמיים, אך גם אין מדובר בנסיבות שזנוקף לזכותו של העורר. בית המשפט כמו הוסיף כי האפשרות למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני אינה מחייבת, ככלעצמה, מהמסוכנות הנש��ת מהעורר לבצע עבירות דומות.

אשר לחופה הספציפית שהוצאה בעניינו של העורר, הטיעים בית המשפט כמו כי החופה אינה מרוחקת מנסיבות מגוריו שבה נערכו העבירות מושא כתוב האישום ובזה מצויים רבים הגורמים השולטים המוכרים לעורר. בנוסף, הוטעם כי לא ניתן לתת בעורר את מידת האמון הנדרשת לשם שחררו ממעצר מלא, שכן העבירות המียวחות לו ניתנות לביצוע גם ללא מכשיר הטלפון והיכולת לתקשר עם גורמים שלויים קיימת גם ללא מפגש ישיר, בסביבה שבה בוצעה העבירה.

תמיכת טענות הצדדים

5. בדיון שהתקיים לפני ביום 6.12.16, חזר העורר מטענותיו הנוגעות לחומר הריאות שהצטבר כנגד העורר והסביר לקיומן של ראיות לכואורה בעניינו. העורר מיקד את טענותיו במסקנותיו של בית המשפט כמו, הנוגעות לאפשרות להשיג את מטרות המעצר בתנאים שפגיעתם בחירותו פחותה.

העורר טוען שיש להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. לשיטתו, היה על בית המשפט קמא לאמץ את המלצות שירות המבחן החיוביות בעניינו. ב"כ העורר הוסיף וטען, כי החלק הכללי שבכתב האישום מיחס לעורר מעורבות בעסקת סמים חמורה המשחירה את פניו, זאת מבלתי שהעורר הואשם בעבירה זו ומילא - מבלתי שקיימות ראיותanca לאורה לגבהה. לפיכך, סבור העורר שהוא על בית המשפט קמא להימנע מליחס לעורר מסוכנות כלשהי, המשותחת על האמור בחלק הכללי של כתב האישום. העורר הדגיש כי העבירה המיוחסת לו, כוללת "רק" עסקה בסם מסוכן מסווג חשיש בכמות של 400 גרם בלבד. לדידיו, מדובר בעבירות סמים ברף הנמוך אשר אינו מצדיק את מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו. העורר התייחס להגדלת המסוכנות על ידי בית המשפט קמא, הנלמדת, כקביעתו, מכלול הראיות לאורה בעניינו. העורר סבור כי חומר הראיות לאורה שהצטבר כנגד העורר, כולל בעיקר האזנות שברוצעו במשרדים ספורים בלבד, כאשר אין בהן התייחסות ישירה לסמים, כי אם בקדומים אשר פורשו על ידי היחידה החוקרת. מנתונים אלו, מבקש העורר למודד כי המסוכנות הנלמדת מחומר הראיות, אינה ברמה כה גבוהה המצדיקה את מעצרו עד לתום ההליכים בעניינו. בנוסף, הסגנור סבור כי חומר הראיות לאורה בעניינו של העורר, הכול עיקר ראיות נסיבותיות, אינם מלמד על תשתיית ראייתית בעוצמה כה גבוהה המצדיקה את מעצרו עד לתום ההליכים. כן הודגש, שלנוכח העדר עבר פלילי לעורר הכול עבירות מתחום הסמים, לא ניתן לשולם ממנו את מידת האמון הבסיסית הנדרשת לשם שחרורו לחופת מעצר. העורר הוסיף וטען, כי בית המשפט קמא נתע ציפיות לבבו כאשר הפנה אותו מספר פעמים לשירות המבחן, מבלתי שסייע את דבריו כנהוג, בהצהרה שלפיה אין בהפניית העורר לשירות המבחן כדי לנטו עתקות לבבו.

6. המשיבה, מנגד, טוענת כי אין להתערב בהחלטת בית המשפט קמא. לשיטתה, בהינתן קיומן של ראיות לעבירות המיוחסות לעורר, אין מקום לסתות מהחלטתו של בית המשפט קמא. המשיבה הדגישה כי העורר לא הפריך את חזקת המסוכנות הנשkept מהעבירות המיוחסות לו ומנסיבותיו האישיות כעבورو הפלילי וכהתרשומות של שירות המבחן. עוד הודגש, כי העורר לא הניח כל טעם מיוחד שיש בו כדי להביא לסתיה מכלל המעיצן הנקט בעבירות כגון אלו המיוחסות לו. המשיבה הוסיפה וטענה, כי תסקרי שירות המבחן אינם כוללים התייחסות מפורטת למופיעינו האישיים של העורר ולמסוכנות הנשkept ממנו. טוען כי העורר לא הניח כל טעם של ממש, שיש בו כדי לשנות מסקנת בית המשפט קמא בדבר חוסר האפשרות ליחס לו את מידת האמון המתבקש לצורך בחינת חלופת מעצר בעניינו.

דין והכרעה

7. לאחר שעניינו בערר, בטענות הצדדים ובאסמכאות שהועברו לעינוי ולאחר שנתי לבי מכלול הנסיבות הכספיות לעניין, הגיעו לכלל מסקנה כי דין העורר להידחות.

8. העבירות המיוחסות לעורר הן חמורות ביותר, מקומות חזקת מסוכנות סטטוטורית והן נמנעות בין העבירות שהמבחן הורנו מפורשות כי ראוי לעצור בגין, בהתאם להוראת סעיף 21(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").

על כן נקבע כי:

"כאשר בעבירות סמים עסקין, הכלל הוא מעצר וחיריג הוא חלופת מעצר, ולמעט מקרים

חריגים אין אפשרות לאין המ██וכנות הסטטוטורית באמצעות חלופת מעצר" (ר' בש"פ 11/1648 אביטן נ' מדינת ישראל (7.3.11); בש"פ 7083/08 מדינת ישראל נ' אלימלך).(14.8.08).

9. עם זאת, גם במקרים החמורים ביותר, לרבות בעבירות סמים המקומות חזקת מסוכנות סטטוטורית, מוטלת על בית-המשפט החובה לבחון את נסיבות המעשה והעושה ואת האפשרות לקביעת תנאים שפגיעתם בחירות הנאשם פחותה (ר' סעיף 21 ב(1) לחוק המעצרים; בש"פ 4185/03 אביטן נ' מדינת ישראל (14.5.03); בש"פ 6909/05 סטופל נ' מדינת ישראל (3.8.00)).

10. בנוסף, על עבירות סמים חלה הוראת סעיף 22ב(ב) לחוק המעצרים, המורה כי אין להזיק למעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות מסווג זה, אלא מטעמים מיוחדים. הדרישה לטעמים מיוחדים פורשה כנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה או לנסיבותו המיוחדות של הנאשם, כגון גיל העיר, העדר עבר פלילי, תסוקיר חיובי, סיכון שיקום, משך המעצר וסוג התפקיד בעבירות הסמים (ר' בש"פ 8955/08 סימן טוב נ' מדינת ישראל (23.11.2008); בש"פ 981/05 בחיז נ' מדינת ישראל (14.2.05); בש"פ 8155/15 קלר נ' מדינת ישראל (9.12.2015); בש"פ 4933/10 מדינת ישראל נ' שני ואח' (7.7.2010); בש"פ 5246/05 מדינת ישראל נ' טאהא (9.6.05); בש"פ 4669/92 מיכאלשוולי נ' מדינת ישראל (8.10.92); בש"פ 4185/03 ובש"פ 6909/05 הנ"ל). המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים, אינם נחשבים לטעמים מיוחדים (ר' בש"פ 2472/16 זיתוני נ' מדינת ישראל (3.4.16)).

11. בחינת מכלול הנסיבות בעניינו של העורר, בראשי המעשה והעושה, מובילה למסקנה כי לא מתקיים בעניינו הטעמים המיוחדים אשר נסקרו בפסקת בתי המשפט, ככלו שיש בהם כדי להטות את הקף לעבר העדפת אמצעים שפגיעתם בחירותו פחותה (ר' בש"פ 11/1734 צבן נ' מדינת ישראל (10.3.11); בש"פ 6927/09 פלוני נ' מדינת ישראל, (7.9.09); בש"פ 2663/09 מדינת ישראל נ' פלוני, (טרם פורסם, 29.3.09); בש"פ 2472/16 זיתוני נ' מדינת ישראל (3.4.16)).

12. תסוקיר שירות המבחן בעניינו של העורר, מצבע על קיומם של גורמים מגבירי סיכון מצד, קישורים שלו"ם בעולם הסמים, חוסר יציבות תעסוקתית, צורך בהוכחת מסגולות אשר היה קיים גם בקשר עם מעצרו הקודם בשנת 2013 והיעדר גבולות פנימיים מול פיתוי לרווחים כספיים. שירות המבחן התרשם, אמן, כי ניתן להפחית את הסיכון הנשקל מהעורר ברמה ניכרת, באמצעות חלופת המעצר שהוצאה בעניינו, אולם התרשםות זו אינה עולה כדי טעם מיוחד שיש בו כדי להטות את הקף לטובת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. אוסיף ואבהיר, כי עצם קיומה של חלופת מעצר שיש בכוחה להפחית מה██וכנות הנשקלת מהעורר, אינו נחשב, לכשעצמו, לטעם מיוחד.

בנוסף, לעורר עבר פלילי הכלול הרשעה אחת משנה 2013 בעבירות אלימות והסעת שוהים בלתי חוקיים. גם אז, התרשם שירות המבחן מקיומו של גורם מגביר סיכון בדמות הצורך של העורר להוכיח את מסגולותו הכלכלית ודומה שמדובר בגורם חזק ונשנה שעודנו קיים ולא ניתן להטעם מהשפעתו על בחירותיו השוליות, לכואורה, של העורר. הכל, באופן המקשה ליחס לו את האמון המתבקש, כי ימנע מלעbor עבירה נוספת בפעם הבאה שבה יבוא גורם

זהLCDI מימוש.

13. בנסיבות אלו, שוכנעתי כי הטעמים המיוחדים הנדרשים לשם העדפת אמצעים שפגיעתם בחירות העורר פחותה, אינם מתקימים בעניינו. אין מדובר באדם צער נעדר עבר פלילי שקיים אופק שיקומי ברור בעניינו.

14. אין בידי לקבל את טענת העורר, לפיו קביעתו של בית המשפט קמא, מבוססת על החלק הכללי של כתוב האישום. בית המשפט קמא ציין בהחלטתו, במפורש, כי המ██וכנות המיוחסת לעורר, נלמדת מחומר הראיות שהצטבר בעניינו, המצביע על מעורבות עמוקה בעולם הסמים. מעורבות זו, כוללת הנעת אנשים לביצוע עסקאות סמיים שונות וב██וכמים ניכרים. העורר איננו חולק, כאמור, על קיומן של ראיות לכואורה בעניינו והוא מiquid את טענותיו בנושא האפשרות לשחררו לחופה עצר.

15. בנוסף, בית המשפט קמא התרשם וצדוק, כי לא ניתן לשחרר את העורר לחופה מעצר הממוקמת בסמיכות למקום מגוריו. לאור כל המקובל, לרבות גורמי הסיכון המאפיינים את העורר ואת הרשעתו הקודמת, דרכי הפעולה שבנה נקט, לכואורה, הכוללות הנעת אנשים לביצוע עבירות סמיים ומיקומה של חופה המעצר בסמיכות למקום מגורים של מעורבים נוספים - סבורני כי לא נפל כל פגם בהחלטת בית המשפט קמא ואני מוצא מקום לשונתה.

16. לאור המקובל, העරר נדחה.

ניתנה היום, יג כסלו תשע"ז, 13 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.

ארד יקואל, שופט